

TURFKÉPEK.

.....

Három vesztes hely, mindenik nagy, ünnepi községgel: a turf, ahol sokan veszítettek, kevesen nyertek, a gyermeknap, ahol mindenki veszített és a politika, ahol se nem nyertek, se nem veszítettek. Különben az alkotmányos élet torrongása mind a három helyen meglátszott. A turfrol tüntetőleg elmaradtak a politikai tényezők. Sokkal érdekesebb és izgalmasabb a politikai verseny most — a finisnél. Hiányzott Kelemen Béla, aki egyik páholyban még a tegnapi versenyek alatt is politikai programbeszédet mondott:

— A nőkre is ki kell terjeszteni a választói jogot, — lelkesedett Kelemen.

Wimmer Fülöp helyeslőleg bólintott:

— Én is hive vagyok annak, hogy adjuk meg a nőknek, ami a nőké.

És hogy megmutassa, mennyire állja a szavát, ettől fogva csak ilyen nevű lovakra tett: *Suffragette, Kis leány, Pletyka, Dalila, Kokotte, Lady Cornelia* és nagy pénzeket nyert ezért a nőbarát magatartásáért a totalizatórtól.

De nemcsak a verseny közönségére, hanem magára a futamokra is befolyással volt a politikai kampány lüktetése. A második futam, az altiszt vadászverseny elmaradt, mert a harmadik honvédszázezred altisztei „karhatalom”-nak mentek el a csanádmezei választási izgalmakhoz. De azért közönségben nem volt hiány. A lóversenyhez vezető utvonalon és a hatvanfilleres hely feketélt a tömegtől. A *Délmagyarország* repülőversenyének hatalmas hangárja, sőt még a távirdepóznák is megteltek közönséggel.

A nagytribün publikuma alig változott. Csak a kép volt más. A nyugati égbolton sötétzürke felhők tornyosultak, eső fenyegetett és így a hölgyek sötétebb, időszerű toalettet öltöttek. Ma élénkebb volt az élet a turfon és izgatottabb, érdekesebbek a versenyek.

A letörtek.

Ilyenek voltak meglehetősen nagy számmal. Különösen a hölgyek akarták magukat „regreszszálni”. Mindjárt az első futam iránt rendkívül nagy volt az érdeklődés. Csoportok képződtek a homokszéken és megindultak a haditervek. Természetesen azok vindikálták maguknak a szakértő szerepét, akik tegnap teljesen letörtek. Most kitűnően tudtak mindent.

— Ma biztos tippünk van — mondották főlényes mosolylyal.

Egy föltűnő szépségű asszony Nagy Géza tábornokkal folytatott sztratégiai tanácskozásokat. Még a játék izgalmaiban is megnézik pompás toalettjét: plüsszézett vörös voile. Kék öv tartja össze az egyszerűen készült derekat és hátul hosszú csokorban végződik. Ezzel összhangzó a széles aljpántolás libertiből. A nyak kivágást pierrot-bodor veszi körül malincspikéből s a rövid selyempántos ujj alatt két csipkebodor. Gyönyörű szalmakalap egészíti ki a remek toalettet.

— Tábornok ur, tegnap letörtem, egy tippet kérek, — mosolygott a hölgy és megcsillantak hófehér fogai.

— Játsszon *Tabulá*-ra. Ugy hallom, kitűnő formában van.

És mindenütt tanácskoznak. A letörtek között vezet *Halász* kapitány felesége, aki halmozásokra szervezett részvénytársaságot, fentartván a jogot magának, hogy a lovakat ő választsza meg. Ebből azután óriási nézeteltérések keletkeztek, mert a társaság nem igen bizott a fiatal urasszony tippjeiben.

— Maga tegnap is veszített, — hangzott az ellenvetés, ha kiadta a jelszót.

A kapitányné nem hagyta magát terrorizálni:

— Elemér! Tüstént menjen és tegye meg a 2-es számú lovat, *Ballont*, — adta ki az ordrét.

És Elemér ur, aki szintén részvényes volt, megtette ötven koronával *Ballont*, amely *Neimans* bárót izgalmas küzdelem után be is hozta elsőnek. Ez volt különben a verseny egyik legszebb futama. *Neimans* báró, közvetlenül a cél előtt orrhosszal (a bírói ítélet szerint fejhosszal) győzött a tegnapi verseny hőse, *Zsivanovics* hadnagy ellenében, aki *Marasquin*-t lovagolta. Gyönyörű küzdelem volt, amely felkorbácsolta a közönség szenvedélyét és az egész tribün visszhangzott, mikor a lovak a finishez értek. *Neimans* bárót, aki maga vezette lesántult lovát a versenybírói páholy elé, lelkesen megéljenezték.

Ezerkoronás fogadás.

Egy budapesti divathölgy, aki egyik páholyból nézte a versenyt és a sétányon uralkodó nyüzsgő életet, érdekesen befolyásolta a verseny eredményét. *Krause*-vel, a kitűnő lovassal beszélgetett, aki erősen kapacitálta, hogy tegye meg száz koronával *Rienzi*-t, *Bartos* Elemér gyönyörű pejlóvát.

— Az ön ellenfele, *Issekutz* főhadnagy viszont azt állítja, — mondotta a hölgy — hogy a futamot *Delila* fogja megnyerni.

— Fogadást ajánlok *Issekutz* urnak, — mondotta a temperamentumos *Krause*, — hogy *ostorcsapás nélkül* jövök be elsőnek.

— Elfogadom, — válaszolt *Issekutz*. — A tét?

— Ezer koronát fizet a vesztes.

— All right!

És megindult az érdekes verseny, amelyben *Krause* állandóan vezetett. A fordulónál *Issekutz* *Delila*-val kissé előrenyomult, a cél közelében pedig óriási gyorsasággal száguldott *Rienzi* mellett és közvetlenül a cél előtt elhagyta a pompás lovat, melynek gazdája a fogadás értelmében tényleg egyszer sem használta ostorát.

A közönség frappirozva volt. Magát a versenyintézősége is meglepte ez a váratlan dolog, annyira biztosra vették a fölényben levő *Rienzi* győzelmét.

Egy asszony — aki nyer.

Ez a két érdekes futam egészen felvillanyozta a közönséget. Sokan nyertek, még többen veszítettek, de egyaránt élénken tárgyalták mindenütt az izgatón érdekes versenyt.

Egy hölgyet, aki nyert bankjegyeket forgatott ujjai között, nagy csoport vett körül. A társaság egyik része aziránt érdeklődött, hogy melyik lovon nyert, a másik — és ez volt a nagyobb rész — arra volt kíváncsi, hogy Pestről, vagy Bécsből jött-e az elegáns toalett, amely gyönyörűen érvényre juttatta a hölgy szépségét: popelin ruha, melynek kissé magasabban szabott alját muszlinfodrok diszítik. A széles fodor kereken szabott és mind kisebbedő kockák diszítik vékony ezüstszinórból. A bodor kétfelől hajtásos részből indul ki. A derék felső része ezüsttüllel, fekete és fehér muszlinon. Rövid ujj. A kalap fekete lószőr, ezüsttüllel és fekete bársonyszalaggal.

Kass Dóra is azok közé tartozott, akik nyertek. Egy huszárfőhadnagy adta a szerencsés tippet az elegáns urleánynak, akit az első nap passzivitása után a második napi versenyjáték izgalma magával ragadott. Ép ellenkezőleg járt el *Holtzer* Emilné. Az első nap súlyos veszteségei után lemondott a játékról és ami a legcsodálatosabb, állhatatos tudott maradni, a második nap nem játszott.

Arany Károlyné örömtől sugárzó arccal lépett a férjéhez:

— Édesem, husz koronát nyertem a *Dunois*-szal.

Mire *Arany* *Károly* kesernyés mosolylyal válaszolt:

— Hisz akkor egészen rendben vagyunk. Én százatveszítettem *Fortunio*-n.

Dr Párlos Ernőné is panaszkodott. Az összes lovai másodiknak jöttek be. Ellenben az idegeknek nagyobb volt a szerencsájük. *Hevessy* *Mariska* és *Hevessy* *Gusztika*, a kassai színház tagjai, akik közvetlenül a vasutól mentek ki a lóversenyterre, kincseket nyertek. Könnyű volt nekik. *Neimans* báró látta el őket utmutatással. Minden tétet megfogtak. (v.)

VIDÁM KRONIKA

(*Telefon-házasság*.) Egy fővárosi ügyvéd évekkel ezelőtt egy telefonkezelő-kisasszonyt vett feleségül. Az ügyvéd, akinek a házassága nagyon boldogtalan, így szokta elmondani házassága történetét:

— Valahányszor telefon-összeköttetést kérttem, mindig ugyanaz a kedves hang kérdezte: Mi tetszik? Megismerkedtünk telefonon, szerelmet vallottam neki telefonon és most a feleségem.

Az utóbbi időben a férj és feleség már alig beszéltek egymással. Az asszony állítólag megcsalta az urát, aki sokat kártyázott és napokig nem is ment haza. Az elkeseredett férj végre felment egy kegyelmes barátjához s megkérte, *szerezzen neki összeköttetést a bíróságnál*, hogy ha beadja a válókeresetet, minél előbb elválaszák a feleségétől.

— Hát mi van veletek? — kérdezte a jóakaró kegyelmes ur.

— Tudod, kegyelmes uram, — mondta az újságíró, — ez a végső mozzanat még szoros összefüggésben van a mi megismerkedésünk történetével. *Én összeköttetést kérek és ő — mással beszél.*

(*Drágaság és politika*.) Egy korszakában az egyik asztalnál a drágaságról beszéltek. A másik asztalnál politikáról.

— Drága a marha. A zöldség ára is felment — sopánkodtak az egyik asztalnál.

Eközben a másik asztalnál ilyen szavak hallatszottak ki a szenvedélyes vitából:

— Kevesebb jelölt kénel!

— És valamivel okosabb kortesbeszédék.

Mire egy harmadik asztalnál ülő elkeseredett atyafi csöndesen jegyezte meg:

— Közös baj ez, barátaim! *Felment a marha ára, mert mindegyik jelölt akar lenni. Aztán kell a temérdek zöldség a kortesbeszédékhez.*

(*A költő leánya*.) Egy tekintélyes, idősebb kollégánknak van egy okos kis leánya. A papa számtalan verset is ír a különböző lapokba, szerelmeset, aktuálisat, időszerűt, aszerint, ahogyan megrendelik. A kis leány pedig állhatatosan végigolvassa őket.

Az idén márciusban még nagyon hideg idők jártak. A kis leány új tavaszi ruhát kapott, de nagy szomorúságára még nem viselhette, mert a tavasz csak nem akart eljönni.

— Papuskám, mikor lesz már tavasz? — kérdezte busan a papájától.

— Nem tudom, — felelte a papa.

A kis leány egy kicsit elgondolkozott, aztán nagybölcső ezt mondta:

— Papuskám, én kitaláltam. Te is tudod, csak nem akarod megmondani.

A papa csodálkozva kérdezte:

— Hát mikor lesz már tavasz?

Mire a kis leány diadalmasan így szólt:

— *Ha megjelennek a te tavaszi verseid!*

CIRKUSZ SCHIDT

ma szombaton, 28-án este 8¹/₄ órakor tartja megnyitó első előadását. Holnap vasárnap két előadás (Szent István-tér).